

Životopis

Sv. Mikuláš se narodil kolem roku 270 v pobřežním městě Patara v dnešním jižním Turecku. Rodiče byli bohatí, ale brzy zemřeli. Mikuláš zdědil veškerý majetek. Nemyslel na sebe, ale rozdával almužny chudým a nemocným. V městě byl jeden zchudlý šlechtic, který měl starost, kde sežene věno pro své tři dcery. Mikuláš se to dozvěděl a tajně v noci oknem vhodil měšec peněz. Toto udělal ještě dvakrát, pro každou z dcer šlechtice. Brzy byl Mikuláš odhalen a aby se vyhnul chvále, odešel do Palestiny - místa života Ježíše Krista. Po čase se vrátil do vlasti. Cestou se zastavil ve městě Myře, kde byl právě biskupský sněm a rozhodovalo se o tom, kdo bude novým biskupem. Mikuláše přijali mezi budoucí kandidáty. Když dlouho rokovali a nemohli se shodnout na konkrétním kandidátovi, dali podmínku: kdo druhého dne z kandidátů přijde první do kostela, stane se biskupem. Takto se stal biskupem náš Mikuláš a i nadále se věnoval o zmírnění hmotné i duchovní bídy.

Zemřel kolem roku 350.

Heslo z encyklopedie náboženství

Mikuláš, biskup

Jeden z nejoblíbenějších a nejvíce uctívaných křesťanských světců; tato legendární postava se spojuje se jménem biskupa z Lykie, který působil asi v první polovině 4. stol. v Myře.

Zprvu uctívali Mikuláše jako světce jen v Myře. Kult se pak rozšířil od 6. stol. do celé byzantské říše, od 9. stol. je prokazatelný v Itálii, od 10. stol. v Německu a od 11. stol. také ve Francii a Anglii. Ostatky sv. Mikuláše se uctívají od r. 1087 v Bari; spojení kultu s obdarováváním dětí 6. prosince lze prokázat od 13. stol.

Převzato z Encyklopedie náboženství, vydalo Karmelitánské nakladatelství

Označení "SVATÝ" ukazuje na jeho dobře prožitý život, naplněný dobrem. Již před naším letopočtem se nazývalo svatým to, co náleželo Bohu nebo připomínalo jeho vlastnosti. /Nejvyšší dobro/

Neznamená to, že se svatý za svého života stále modlil, nebo byl stále v kostele, ale prožil dobře svůj život, usiloval konat druhým dobro, a i když byl hříšný, litoval svých nedobrých skutků a odstraňoval pravidelně zlo ze svého srdce.

Svatý – je vzorem pro všechny v konání dobra, ve vztahu k druhému člověku. Každý z lidí je povolán ke svatosti = k dokonalému naplnění

života dobrem a využití všech svých schopností. Např.: sv. Anežka, sv. Zdislava, obě se obětovaly pro druhé skrze oběť a službu těm nejubožejším.

Sv. MIKULÁŠ: je nám všem vzorem v konání dobrých skutků, měl dobré srdce – k druhým byl milosrdný – milé srdce.

Tuto jeho velikou vlastnost si připomínáme tím, že přichází "člověk" v přestrojení a dává dárky. V minulosti si děti dávaly ponožky za okno, aby v nich něco ráno našly jako dar od "Mikuláše". Postavy anděla a čerta jsou pokusem o ztvárnění Dobra a Zla ve světě i v životě každého z nás.

